

З вищесказаного випливає, що розуміння особливостей перекладу допомагає подолати культурну дистанцію між комунікантами, адекватно донести основну інформацію. Правильний, грамотний переклад руйнує міжмовні і міжкультурні бар'єри. За В. Н. Комісаровим, переклад – це вид мовного посередництва, який цілком орієнтований на оригінал. Переклад є іншомовною формою існування повідомлення, яке містить оригінал. Завдання перекладу – забезпечити такий рівень міжкультурної комунікації, при якому створений текст мовою рецепієнта міг би виступати в якості повноцінної комунікативної заміни оригіналу і ототожнюватися рецепієнтами перекладу з оригіналом у функціональному, структурному і змістовному відношеннях [3].

Література

1. Комиссаров В. Н. Общая теория перевода: учебное пособие Москва : ЧеРо, 1999. 136 с.
2. Гнатюк Н. Г. Ономастичні реалії в міжкультурному аспекті перекладу англomовних текстів. *Проблеми семантики слова, речення та тексту. Збірник наукових праць* / відп. ред. Н. М. Корбозерова, 2003. Вип. 9. С. 68–74.
3. Комиссаров В. Н. Современное переводоведение : курс лекций. Москва : ЭТС, 1999. 192 с.
4. Подольська Є. А., Лихвар В. Д., Іванова К. А. Культурологія : навч. посібник для студентів вищ. навч. закладів. Київ : Мінохоронздрав України. Нац. фармацевтич. ун-т, 2003. 287 с.
5. Швейцер А. Д. Теория перевода: статус, проблемы, аспекты. Москва, 1988. 216 с.
6. Ridna_mova_vyznachaje_sposib_myslenna_ChASTYNA_PeRShA. URL: <http://texty.org.ua/pg/article/newsmaker/read/24885/>
7. Вацлавик П. URL: <http://www.palsh.nm.ru/vaclavik.htm>

МІЖКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ ПЕРЕКЛАДУ В ПЕРІОД ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Вараніцька А. В.

*студентка факультету філології та журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Однією із найхарактерніших рис сучасного світу є стійкі глобалізаційні процеси. Вагомою особливістю глобалізації виступає спілкування поміж народами та окремими носіями культури. Своєрідною базою всіх таких взаємозв'язків став ріст інтернаціональних контактів. Бурхлива глобалізація всіх

сторін життя суспільства та наближення мовних культур різноманітних народів значно активізували зацікавленість безлічі мовознавців до питань міжкультурної комунікації.

Процес міжкультурної комунікації починається з простого визнання явища існування розбіжностей між представниками різних культур. Це є однією з найважливіших причин відсутності перцепції. Тобто міжкультурна комунікація має діло з розумінням та взаєморозумінням. Це означає, що необхідне розуміння чужого і одночасна здатність бути зрозумілим під час спілкування чужою мовою.

Серед найважливіших актів міжкультурної комунікації можна виділити переклад. Саме він окреслює подолання культурної віддаленості між комунікуючими та спрямовується на забезпечення їх взаєморозуміння. Він ліквідує не лише бар'єр між мовами, а й між культурами в цілому.

Основним завданням перекладу в контексті комунікативної діяльності на міжкультурному рівні у період глобалізаційних процесів є реалізація найповнішої та найадекватнішої передачі суті оригінального тексту, що створюється шляхом поєднання усіх реалій мовної, соціальної та культурної сторін учасників акту комунікації.

Оскільки різноманітність мов та культур зараз визначена як багатство людської цивілізації, то саме переклад слугує для його збереження. Він є специфічним способом захисту мови і культури кожної нації. І саме це є визначальною силою її розвитку. Однак це також виступає своєрідним бар'єром від надлишкового іномовного впливу.

В теорії міжкультурної комунікації при здійсненні перекладу зіставляються не лише дві мови, а й також дві культури в цілому. Через відмінності між культурами щось, що може бути зрозуміле для носіїв одної мовної культури, може викликати проблеми у сприйнятті тексту іншомовним реципієнтом.

Знання про менталітет та культуру народу, про мову якого може йти мова, є вельми вагомими для сформованої компетенції перекладача, оскільки особливі риси одного чи іншого народу та його мови й культури тісно переплетені із реаліями у повсякденному житті, із моральними та культурними цінностями, переконаннями та ідеалами, жестами, етикетом тощо.

Перекладацька діяльність є надзвичайно важкою справою, адже перекладачам потрібно вивчати не лише мову, а й, як наголосив Р. К. Мін'яр-Белоручев, «умови породження вихідного тексту, й умови сприйняття перекладного тексту, і соціальний статус комунікантів, і мовну ситуацію, і різні супутні явища, що входять в складне поняття комунікації з використанням двох мов, яка і є об'єктом науки про переклад» [2, с. 7].

Саме переклад утамовує потребу суспільства у міжкультурній комунікації. Латишев зазначає, що двомовна комунікація має бути природно наближеною до одномовної [1, с. 10]. Отже, комунікація між культурами є характерним видом взаєморозуміння, контакту між носіями різних мов та культур. У цьому контексті

переклад є надзвичайно вагомим засобом міжкультурної комунікації, що слугує для опори взаємовідносин поміж комунікуючим, що є представниками різних лінгвокультурних просторів.

Таким чином, адекватність перекладу залежить від багатьох чинників та може бути досягнутою не тільки за рахунок співставлення слів та словосполучень різних мов та їх перенесення в інший мовний простір, а й завдяки здатності перекладача вишукувати закономірності, культурні особливості, що заковані у мовах певного середовища, що дозволить зробити текст зрозумілим для реципієнта.

Література

1. Латышев Л. К. Перевод: проблемы теории, практики и методики преподавания. Москва : Просвещение, 1988. 160 с.
2. Миньяр-Белоручев Р. К. Общая теория перевода и устный перевод. Москва : Воениздат, 1980. 237 с.
3. Чередниченко О. І. Про мову і переклад. Київ : Либідь, 2007. 248 с.
4. Modern Languages: Learning, Teaching, Assessment. A Common European Framework of Reference / Council of Europe. Strasbourg, 1998. 224 p.

TRANSLATING METHODS OF IDIOMS

Вирста Д. І.

*студентка факультету філології та журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

To be able to speak a foreign language at a high level, it is not enough to know the rules of grammar and have a rich vocabulary. In addition, every language is rich in many expressive means of speech: Proverbs, sayings, and idioms. So, today I want to talk about idioms. It is important to consider the linguistic and cultural features of the English language.

It is impossible to imagine literary texts without idioms. According to professor Koonin [3, с. 275], idioms are phraseological units which are “structurally, lexically and semantically stable language word-groups characterized by completely or partially transferred meaning (the meaning which is not made up by the meanings of their components)”. The starting point of translating idioms is recognition (discrepancy between literal meaning of the member-words of the idioms and the contradicting contextual elements). We have explored 6 methods of translating idioms that were highlighted by Professor Zorivchak [2, с. 156], the first of which is choosing the absolute equivalents – preserving very element of the SL idiom in the TL: subject and